

Analogi. Men, da jeg tvivler om, at man godt kan gaae ind paa saadanne specielle Uendringforslag her, naar ikke noget Vigtigt derved kan opnaaes, og da det ikke kan ønskes, at Sagen gaaer tilbage til Folkethinget og denne Lov derved bliver forhalet, saa skal jeg idetmindste for Diebliffet ikke derpaa indlade mig. Hvad Beskatningen paa Skibe angaaer, da har det vistnok ogsaa Udskilligt imod sig; men det forekommer mig dog, at det er en ikke ubetydelig Formuesgjenstand, der ligesaavel som andre Formuesgjenstande kan taale nogen Beskatning, og det er en meget lempelig Beskatning, der isvrigt ikke ubelukkende rammer Kjøbstæderne. Jeg skulde ikke have Noget imod at stemme for, at begge disse omhandlede Afgifter udgik, dersom der virkelig var nogen Stemning derfor; thi jeg troer, at det Beløb af Krigsskatten, som Regjeringen trænger til, nogenlunde vel kunde udkomme, om ogsaa begge disse 2 Skatter, der ikke ere foreslaaede fra Finantsernes Side, men først ere bragte i Forslag af Folkethinget, bleve ude. Men de have heller ikke saa Meget imod sig, at jeg skulde troe, at man behøvede deri at gjøre Forandringer. - Jeg skal heller ikke tilbageholde den Bemærkning, at, da denne Stat paa Næringsdriften paa Landet, som her er bragt i Forslag, dog er saa ubetydelig, at den ikke kan blive overmaade følelig for Noget, naar den bliver nogenlunde hensigtsmæssigt fordeelt, saa vindes der ved denne Beskatning, at man faaer en Erfaring om, hvorledes Skatter af det Slags lade sig anbringe paa Landet; og da vi vistnok maae være beredte paa forøgede Satter her i Landet, kunde denne Erfaring være af megen Værd. Det er isvrigt saameget vigtigere, at Loven snarest muligt udkommer, som der endogsaa vil slyde en heel Deel Uleiligheder af, at den ikke tidligere har kunnet udkomme; hvoriblandt jeg blot skal bemærke, at der er en heel Mængde Bestemmelser, som ere beregnede paa, at Lo-

ven er traadt i Kraft den første April, og at der vil opstaae adskillige Vanskeligheder med Hensyn til, hvorledes Loven skal lade sig anvende, naar den først en ruin Tid derefter kommer ud, hvilket maaftede det ærede Udvalg vil tage under nærmere Overveielse. Jeg skal derfor, idet jeg i Henhold til det Foransførte idetmindste for Diebliffet, tilbageholder en Mængde Bemærkninger, som jeg ellers kunde ønske at gjøre om Loven, blot yttre nogle Ord i Anledning af hvad en æret Rigsdagsmand har anført med Hensyn til Creditbeviserne. Jeg kan aldeles ikke være enig med ham, naar han troer, at Banken i denne Sag har gjort en uberettiget Paastand, eller at man er gaaet ind paa en Accord med Banken, hvorved den overtraadte Bankoctroien. Bankens Paastand, at der ikke kunde udstedes noget Slags repræsentativt Betalingsmiddel, der kunde antages i de kongelige Kasser uden dens Samtykke, troer jeg ikke er ubesøiet. Jeg finder, at den har sin Grund i Fundatsen af 5te Januar 1813 § 1, men endnu mere i Octroien af 4de Juli 1818 § 42, som synes endnu tydeligere at udtrykke den Mening, som allerede blev antaget i hiin Tid, kort efter at Bankfoundationen af 5te Januar 1813 var udkommet, og paa en Tid, da der var en langt større Trang for Regjeringen til at kunne udgive Creditbeviser eller, som de da bleve kaldte, Comitteesedler, der kunde holde sig i Værd ved at de kunde modtages i de kongelige Kasser.

Rettelse.

Nr. 188, Side 2975. Linie 15 f. n., „denne Lov“ læs: „den almindelige Lov“